

Benvolguts veïns del barri,

Volem parlar-vos del divorci, ja que és aquest un tema candent, important per al futur democràtic de la nostra societat.

Tots els estats moderns tenen avui llei de divorci, i considerem un anacronisme que, en aquestes altures, estiguem encara dubtant d'una necessitat que forma part del dret mínim de l'individu, a la vegada que és una de les expressions dels drets humans.

Aquesta llei ha de ser, pensem, per acord mutu, i a la demanda d'un o de tots dos cònjuges; quan el desig de separar-se reuneix aquesta condició, ningú no hauria de tenir dret a immiscuir-se en les intimitats de la parella. Només ells saben si la condició de la seva convivència és o no encara possible, i si cal rompre el vincle matrimonial.

Aquest tractament ha de poder-se fer sense que hi hagi forçosament un culpable, sense que una o altra de les dues parts hagi de reconèixer haver incomplert amb algun dels seus deures. Es produeix sovint que, senzillament, la vida en comú, per una o altra raó sols coneguda d'ells, deixa de ser possible. No creiem que sigui just forçar aquestes intimitats, i fer-ne ús públic.

També creiem necessari que el procediment judicial sigui gratuït per no fer-lo discriminatori i prohibitiu a les economies modestes, i de ràpida tramitació, per no perllongar situacions que obligadament han d'ésser molt incòmodes i, per què no dir-ho, doloroses.

La necessitat de divorciar-se és, evidentment, el reconeixement del fracàs d'un amor i d'una convivència; però val més decidir-se a trencar, que no pas viure la resta de la vida en un continuat infern de desavinences, crits i potser inclús cops.

És evident que ens preocupa molt la sort dels infants en una tal situació. Però està provat que aquests queden molt menys afectats, si se'ls explica bé, per la separació dels pares, que no pas per la visió continuada dels enfrontaments constants entre les persones que més estimen. D'altra banda, pensem que caldria tenir en compte, en aquests casos, l'opinió dels infants. És per tot això que creiem que el divorci ha d'estar voltat de certes condicions: l'assistència de psicòlegs, així com d'altres especialistes que assessorin la família que es trobi en aquest cas. Es tindrà, doncs, en compte, en el procedir del divorci, quina és la part més necessitada, la qual tindrà dret a una especial protecció per part de l'ens jurídic.

Totes aquestes nocions eren ja recollides en la legislació de la Generalitat, en el 1932. No demanem pas cap cosa que no sigui àmpliament reconeguda com a necessària el dia d'avui.

Però la llei de divorci que la UCD portarà al Congrés no té en compte molts d'aquests aspectes essencials que ara dèiem. Les pressions dels sectors més conservadors de la dreta espanyola volen que s'aprovi una llei minimitzada on no compti l'acord mutu, i on les complicacions administratives dificultaran, de fet, molt les coses a les classes populars.

Hem assistit, darrerament, a un duríssim atac dels bisbes, a tot Espanya i després de la Conferència Episcopal, contra la llei de divorci. Aquesta és una ingerència inadmissible en els afers civils de la nostra societat, per part de l'Església; estem en un Estat no confessional, i veuríem quines foren les reaccions dels bisbes si nosaltres, com a ciutadans, ens permetéssim fer quelcom de semblant vers alguna acció eclesial! Nosaltres no volem que tothom es divorciï, ni que els cristians actuïn contra llurs consciències, però sí volem que els qui ho necessitin puguin fer-ne ús lliurement.

La gran majoria dels ciutadans s'ha pronunciat ja pel divorci, i entre ells, nombrosos cristians que també el consideren necessari.

Aquest atac dels bisbes al divorci és, a més, inacceptable, quan veiem que, constantment, l'Església acorda anul·lacions matrimonials a preus costosíssims. Recordem recentment el cas de Carolina de Mònaco!

En aquests casos l'Església ja no parla de "matrimoni indissoluble"; es demostra la necessitat, en un moment determinat, de trencar el vincle matrimonial. Per als bisbes, l'única diferència sembla ser la de les personalitats que l'usen, i de les quantitats que paguen!

Per a una convivència lliure i sense hipocresies, demanem UNA LLEI DE DIVORCI PROGRESSISTA, EN ACORD AMB ELS TEMPS QUE VIVIM !

Rebeu una forta encaixada de

EL DIVORCI

PER ACORD MUTU

A L'ABAST DE TOTHOM

ELS FILLS

LA LLEI DE LA UCD

LA INGERÈNCIA DE L'ESGLÉSIA